

уставне ревизије, већ се може рећи супротно том поступку. Прва од тих уставних ревизија се односи на успостављање Бановине Хрватске, што је извршено доношењем уредбе о Бановини Хрватској, дакле не актом законодавне већ извршне власти. Стварање Бановине Хрватске је био одлучан ударац слабљењу и онако крхке Југославије, водило је њеној федерализацији као последици хрватске снаге и слабости српске стране да се томе одупре. Уредба о оснивању Бановине Хрватске је проистекла из хрватско-српског споразума (Драгише Цветковића и Влатка Мачека) или боље рећи ултиматума Хрвата да им се учине тражени уступци како би и даље остали у Југославији. Овом уредбом је Бановина Хрватска добила широка и значајна овлашћења у области пољопривреде, трговине и индустрије, шума, рудника, грађевина, социјалне политике, народног здравља, физичког васпитања, правде, просвете и унутрашње управе. Оваквим уставним положајем и надлежностима Бановина Хрватска је била двоструко привилегована, што се с правом истицало са српске стране. Она је прво имала једну сферу, делокруг послова које је самостално вршила и у који није могла да се меша централна државна власт а тиме ни Србија, али је с друге стране преко својих представника у централној државној власти могла и мешала се у одлучивање о оним државним питањима Југославије па и Србије која су спадала у делокруг централне државне власти. На челу Бановине Хрватске је био њен бан као наредбодаваони фактор бановинске власти кога је на тај положај постављао краљ и коме је (као и Сабору) одговарао. Поред бана, највиши орган власти у Бановини је Сабор који врши законодавну власт и чије заступнике бира народ општим, једнаким, непосредним и тајним гласањем. Сабор је сазивао и распуштао својим указом краљ а његове одлуке је такође потврђивао краљ уз премапотпис бана. Бановина хрватска је имала и свој аутономни делокруг послова који је обављала преко бана, Сабора и банске управе која се делила на једанаест одељења и која су наликовала на ресорна министарства. Судску власт у Бановини су вршили судови у складу са законом и принципима који су важили за судски систем Краљевине Југославије. Као што је био споран основ (оснивање Бановине Хрватске) и неодређена њена надлежност, тако су постојале и контроверзе у погледу њеног државноправног положаја. Углавном преовлађује као прихватљиво објашњење њеног положаја то да је она по свом уређењу негде на средини између државе и административно-територијалне области у држави. Постоји опет и гледиште по коме Бановина Хрватска није била обична административна јединица или нешто мало више од ње, већ да је била и елемент асиметричности у државном уређењу земље. То се тумачи и жељом Хрвата за формирањем посебне федералне јединице у савезној